

Víz és visszhang

1. SIBI CANIT? (A felirat)

Sem ma, sem holnap. Hegytetőkön
szelek szaladnak, vadlovak.
Szavak nyomába most szegődöm,
a csönd megszólal, lát a vak,

ugrál a víz, csobog a semmi -.
Elfelejtjük a dalt, a verset.
A tó közepébe evezni.
Teher és tutaj beleveszhet.

De Pompeji hamuja rajtunk.
De *Cave canem!* mindenütt.
De - mindhiába, kit keressz?

Igen, az Úr árnyéka rajtunk.
Pereg a szó. Az óra üt.
SENKI SINCS
SENKI

VOLT
SE LESZ

2. TOVÁBB

Leánykám, égerfák között,
festett éger cölöpök közt
siklik a csónak - benne ülnek
ismeretlenek, jó barátok!

Figyelj:
a vizek partjain
cirkalmas palotákat látok!
Apró arany oroszlán, liliom
díszlik az ormokon, s a csöndben
ívelt, parányi hidakon táncol a szél gúzsba kötötten.

Arany kendővel szeme is bekötve!

Ezüst villanás könnyű saruján.

Végtelen mesék szétfoszló világa
pántos-csatos ládák sorába zárva.

Fémgyűrűk,
csigák,
kötelek.

Fárad a fény a kikötőben.
Enyhül
szélfúvás, harag, fájdalom.
Távolba vész a ragyogás, a láng,
múlik a visszhang-járta tereken
a régi ének!

De kinyújtom a karomat:
elérlek.
De feléd fordulok, s megértesz mindent.

Kötözlek, oldlak.

Sirályok között gyűrűzik a víz.
Evező...,
csónak.

3. UTÓIRAT

Szólhatnál. Szólok is.

Hívhatnál. Hívlak is.

Párod volt-e? Párom is.

(Álom volt-e? Álom is.)